

Syntetisk Saint-Saëns

Camille Saint-Saëns: Trois tableaux symphoniques d'après La Foi, Bacchanale ur Samson et Dalila, Symfoni nr 3 "Orgelsymfonin"
Hyperion CDA68201 [1 CD]

När **Camille Saint-Saëns** föddes 1835 hade **Beethoven** bara varit död i åtta år

och vid hans egen bortgång 1921 var **Stravinskijs** revolutionerande Våroffer redan ett sju år gammalt verk. Det är viktigt att man har det tidsperspektivet på plats när man ska lyssna och bedöma hans musik. Många ansåg, och anser fortfarande, att Saint-Saëns var hopplöst konservativ i sitt musikskapande och att han inte tillfört "musikutvecklingen" något. Hans musik har också klassificerats som enkel och ytlig, ett epitet som lätt ges till vacker musik, vilket jag på sitt sätt kan förstå även om det inte säger den hela sanningen. Det räcker bara med att lyssna på hans pianokonsorter som är både originella och fulla av överraskningar för att inse att här har vi en mycket intressant tonsättare.

Den här nya skivan från Hyperion inleds med skådespelsmusiken till Eugène Brieux' pjäs "La Foi", musik i tre satser som är drygt halvtimmen lång. De som kritiserar Saint-Saëns för att bara skriva vacker och ytlig musik har å ena sidan en del ammunition att hämta här, å den andra finns också passager som blixtrar till och avslöjar att kompositören har en originell sida. Totalt sett är dock inte musiken av det slaget att den griper tag i lyssnaren, även om *Utah Symphony* under sin dirigent **Thierry Fischer** framför musiken snyggt, prydligt och neutralt.

Om inledningsstycket tillhör musik av Saint-Saëns som man sällan får höra är skivans båda senare nummer desto mer välkända. Först kommer "Bacchanale" ur hans opera "Samson et Dalila", men till skillnad från det inledande verket är det här lätt att hitta referensinspelningar vilket också är avslöjande för kvaliteten på den här skivan. Fischers uppfattning om en Bacchanale verkar vara att det är en ganska stillsam tillställning, här saknas både den glöd och passion som krävs för att göra musiken full rättvisa.

Skivan avslutas med vad som förmodligen är avsett att vara huvudnumret, Saint-Saëns väldiga tredje symfoni, ett verk som kräver en stor orkester och dessutom en orgel, därav tillnamnet "Orgelsymfonin". Det här är ett storslaget, rytmiskt, passionerat och vackert verk som ligger mig varmt om hjärtat och jag har ett tjugotal olika inspelningar i min hylla. Det finns många dirigenter och orkestrar som lyckats förmedla allt detta, vilket tyvärr inte Thierry Fischer och Utah Symphony gör på den här skivan .

Det är fråga om en liveinspelning och de smärre skönhetsfläckar som finns i orkestern är jag villig att bortse ifrån men inte från att det rytmiska drivet saknas eller den brist på passion som finns i jämförelse med så många andra versioner. Man behöver bara jämföra den här inspelningen i några minuter med Munchs legendariska tolkning för att inse hur det kan låta eller snarare hur det borde låta. Utah Symphony är förvisso inte en orkester i världsklass och de gör mot denna bakgrund ett godkänt jobb men när orgeln träder in i handlingen växer irritationen eftersom klangen låter märkligt död. I texthäftet finns tyvärr ingen information att finna om orgeln, men efter en stunds sökande på nätet kan man inhämta den fakta som behövs. Svaret är att inspelningsteamet använder sig av en elektrisk orgel, vilket förklarar den syntetiska klangen som i mina öron inte fungerar alls. Orgelns sound matchar inte orkesterns och även om ljudteknikerna gör sitt bästa för att skapa samma storslagna ljud som en "riktig" orgel når man inte det målet.

Sammanfattningsvis är detta ingen inspelning av symfonin att återvända till och faktum är att jag inte skulle vilja byta någon av mina andra inspelningar mot just den här.

Staffan Sundkvist

Camille Saint-Saëns: Trois tableaux symphoniques d'après La Foi, Bacchanale ur Samson et Dalila, Symfoni nr 3 "Orgelsymfonin", Utah Symphony
Utah Symphony Orchestra
Dirigent: **Thierry Fischer**